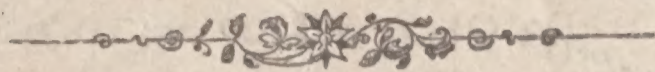
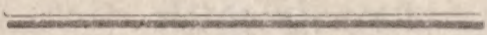

ബഹുനാമിക.

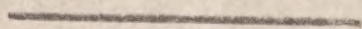

വാല്യം 7. { 1107 മിഥുനം. } ലക്കം 6.

വിശുദ്ധ സഭയ്ക്കുവേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥന.

സർവ്വശക്തനും നിത്യനുമായ ദൈവമെ, നിന്റെ കൃപയാലും സ്വർഗ്ഗീയ വാഴ്ചകളാലും നിന്റെ സഭയെ നീ അനുഗ്രഹിക്കണമെ. നിന്റെ മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിൽ വേല ചെയ്യുന്നവരായ മേല്പട്ടക്കാർക്കും പട്ടക്കാർക്കും, വിശുദ്ധിയും ജ്ഞാനവും ആത്മാക്കളുടെ രക്ഷയെപ്പററിയുള്ള ക്ഷയിച്ചുപോകാത്ത തീക്ഷ്ണതയും നൽകണമെ. ഞങ്ങളുടെ പാപങ്ങളെ ക്ഷമിക്കുകയും വിശ്വാസവും, പ്രത്യാശയും, സ്നേഹവും കൊണ്ടു ഞങ്ങളെ നിറയ്ക്കുകയും ചെയ്യണമെ. സത്യവിശ്വാസത്തെ മാലിന്യംകൂടാതെ പാലിക്കുന്നതിനും ഭിന്നതകളും തർക്കങ്ങളും നീങ്ങി ഐക്യപ്പെടുന്നതിനും ഞങ്ങൾക്കു സംഗതിയാക്കണമെ. അന്യോന്യം ഞങ്ങൾ ക്ഷമിക്കുകയും, സഹിക്കുകയും, വഹിക്കുകയും, സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനാൽ ഞങ്ങൾ നിന്റെ യഥാർത്ഥ ശിഷ്യന്മാർ ആകുന്നു എന്നു ലോകം ഗ്രഹിക്കുകയും നിന്റെ തിരുനാമത്തിനു മഹത്വവും രാജ്യത്തിനു പ്രചാരവും ഉണ്ടാകുകയും ചെയ്യണമെ. ആയതു ഞങ്ങൾ നിനക്കും നിന്റെ ഏകജാതനും നിന്റെ പരിശുദ്ധ റൂഹായിക്കും സ്തുതിയും സ്തോത്രവും കരേറുവാനായിട്ടുതന്നെ ആമ്മീൻ.

സന്യാസ സമൂഹങ്ങളുടെ പുനരുദ്ധാരണത്തിനായുള്ള പ്രാർത്ഥന.

കരുണയുള്ള ദൈവമെ നിന്റെ സഭയെ നീർദ്ദീക്ഷണമെ. മനുഷ്യമക്കൾക്കു നീ നൽകുന്നതായ താലന്തിനെ ഏതു കാലത്തും യോഗ്യമാംവണ്ണം വിനിയോഗിക്കുന്നവർ തങ്ങളെതന്നെ ഉപേക്ഷിച്ചു തങ്ങളുടെ കുരിശു എടുത്തു നിന്റെ പിന്നാലെ പുറപ്പെടുന്നവർ ആകുന്നുവല്ലോ. സകലവും വിട്ടു നിന്നെ അനുഗമിച്ചു വിശുദ്ധ അപ്പൊസ്തോലന്മാരെപ്പോലെ നിനക്കുവേണ്ടി “ചിലവിടുകയും ചിലവിടപ്പെടുകയും” ചെയ്യുന്നതിനു ഒരുക്കമുള്ള അനേകരെ നിന്റെ സഭയിൽ നീ എഴുന്നേൽപ്പിക്കണമെ. മാതാപിതാക്കളെയും, സഹോദരസഹോദരിമാരെയും, ജാതിയെയും തറവാടിനെയും, ലോകം വലുതായി കരുതുന്ന സകലത്തെയും നിന്നോടുള്ള സ്നേഹംമൂലം ഉപേക്ഷിച്ചു നിന്റെ തിരുനാമത്തിന്റെ മഹത്വത്തിനും രാജ്യത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്കും വേണ്ടി യഥാർത്ഥ സന്യാസജീവിതത്തിൽ തങ്ങളെ പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നതിനാവശ്യമുള്ള വിശുദ്ധാത്മദാനംകൊണ്ടു ധാരാളമായി അവരെ നീ നിറയ്ക്കണമെ. അനേകർ നിന്റെ വിളിയെ കേൾക്കുകയും ലാഭമൊ നഷ്ടമൊ കണക്കുകൂട്ടാതെ സന്തോഷപൂർവ്വം ഈ ജീവിതത്തിനു തങ്ങളെ പ്രതിഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്യുമാറാകണമെ. ആയതു നിന്റെ സഭയുടെ മക്കളിൽ നീ സന്തോഷിക്കുകയും, നിന്റെ രാജ്യത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിയിൽ നീ ആനന്ദിക്കുകയും, ഞങ്ങൾ നിനക്കും നിന്നെ ഏകപുത്രനും പരിശുദ്ധ റൂഹായിക്കും സ്മൃതിയും സ്തോത്രവും കരേറുകയും ചെയ്യുവാനായിട്ടു തന്നെ ആമ്മീൻ.

ഒരു വിശുദ്ധന്റെ പ്രാർത്ഥന.

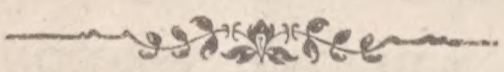
“ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതുപോലെയല്ല നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നതുപോലെ തന്നെ”

അല്ലയോ ദൈവമെ, എനിക്കു ഏറ്റവും പ്രയോജനകരമായിട്ടുള്ളതു എന്താകുന്നു എന്നു നീ അറിയുന്നുവല്ലോ; നിനക്കു തിരുവിഷ്ണുമാകുന്നതിനെ അവിടുത്തെ ഇഷ്ടംപോലെ, ഇഷ്ടമാക

ന്ന സമയത്തു നൽകിത്തരണമെ. നിനക്കു പ്രസാദകരമായിരിക്കുന്ന വിധത്തിലും നിന്റെ തിരുനാമമഹത്വത്തിനനുയോജ്യമാംവണ്ണവും നിനക്കു എത്രയും നല്ലതെന്നുതോന്നുന്ന പ്രകാരവും എന്നോടു വർത്തിക്കയും എന്നെ വിനയോഗിക്കയും ചെയ്യണമെ. തിരുവിഷ്ണുപ്രകാരമുള്ള സ്ഥലത്തു എന്നെ നിയമിക്കയും സകല കാര്യങ്ങളിലും തിരുവിഷ്ണുപ്രകാരം മാത്രം എന്നോടു പെരുമാറുകയും ചെയ്യണമെ. എന്തെന്നാൽ ഞാൻ നിന്റെ സൃഷ്ടിയാകുന്നു; നിന്റെ തൃക്കൈകളിൽ ഞാൻ ഇരിക്കയും ചെയ്യുന്നു. നിനക്കു തിരുവിഷ്ണുമാകുന്ന സ്ഥലത്തേക്കു എന്നെ വഴി നടത്തിക്കൊള്ളണമെ; എന്തെന്നാൽ ഞാൻ നിന്റെ ദാസനാകുന്നു, എന്നിക്കായിട്ടല്ല നിനക്കായിട്ടുമാത്രം ജീവിപ്പാൻ ആഗ്രഹിക്കയും ചെയ്യുന്നു ആമ്മീൻ.

N. B. അവരവരെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ദൈവവിളി എന്താണെന്നു അറിവാൻ കാത്തിരിക്കുന്നവർ ഈ പ്രാർത്ഥന ഉപയോഗിക്കുന്നതു സഹായമായിരിക്കും.

ബഥന്യാശ്രമ വാർത്തകൾ.

ബഥനിക്കുള്ള ധർമ്മശേഖരം പ്രമാണിച്ചു മത്തായി ശെമ്മാശ്ശന്നുരോടൊരുമിച്ചു നിരണം, തലവടി മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലേക്കു പോയിരുന്ന ഫാദർ സുപ്പീരിയർ ആശ്രമത്തിൽ മടങ്ങി എത്തിയിരിക്കുന്നു.

ആണ്ടുതോറും പെന്തിക്കുസ്കിപെരുനാളിനു മുമ്പായി നടത്തി വരാറുള്ള ആശ്രമസ്ഥലങ്ങളുടെ വാർഷിക ഭജനം എത്രയും ഭംഗിയായി ഇയ്യോണ്ടിലും നടന്നിരിക്കുന്നു. ആശ്രമസ്ഥലമാരെ കൂടാതെ തമ്പമൺ ഭദ്രാസനഇടവകയുടെ മാർ പീലക്സീനോസ് എപ്പിസ്കോപ്പാ തിരുമേനി, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സെക്രട്ടറി സഖറിയ ശെമ്മാശ്ശൻ, ഇലഞ്ഞിയ്ക്കൽ മിസ്റ്റർ ഈ. വി. ജേയിക്കുബ്ബ് ബി. എ. ബി. എൽ. എന്നിവരും ഈ ധ്യാനത്തിൽ (retreat) സംബന്ധിച്ചിരുന്നു.

അടുത്ത ഒരു വർഷം മുഴുവനും ഫാദർ ബർസ്ലീപ്പാ അധി കസമയവും ആശ്രമത്തിൽ താമസിച്ചുകൊണ്ടു ഫാദർ സുപ്പീരി യറിനെ തന്റെ ആശ്രമജോലികളിൽ സഹായിക്കുന്നതാണ്.

വി: പെന്തിക്കസ്റ്റി കഴിഞ്ഞുവന്ന ചൊവ്വാഴ്ച വി: കുർബ്ബാനാനന്തരം ആശ്രമ “ചാപ്റ്റർ” (ആലോചനാ സംഘം) കൂടി അടുത്ത ഒരു വർഷത്തെ പ്രധാന വേലകളെ സംബന്ധിച്ചും മറ്റുമുള്ള തീരുമാനങ്ങൾ ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

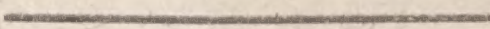
ഇനി മേലിൽ സന്യാസാത്മികർ പുതിയതായി ആശ്രമത്തിൽ സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നതു ആണ്ടുതോറുമുള്ള സ്വപ്നാരോഹണപ്പെരുന്നാളിനു മുമ്പായിരിക്കണമെന്നും പക്ഷെ ഒരു വ്യത്യസ്തമായി സങ്കല്പിച്ചുകൊണ്ടു് ഈ ആണ്ടത്തേക്കു മാത്രം അത്മികർ ചിങ്ങമാസാരംഭത്തിൽ സ്വീകരിക്കപ്പെടാമെന്നും തീരുമാനിച്ചു.

മിസ്സ് ഹോംസ മദ്രാസയുടെ ശ്രമഫലമായി ഇംഗ്ലണ്ടിൽ നിന്നും ഞങ്ങളുടെ ലൈബ്രറി വകയ്ക്കു കുറെ പുസ്തകങ്ങൾ ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഞങ്ങളുടെ അനാഥക്കുട്ടികളിൽ ഒരാൾ ഇംഗ്ലീഷ് ഒന്നാം ഘാറത്തിലും മറ്റൊരുവൻ മലയാളം അഞ്ചാം ക്ലാസ്സിലും വേറെ രണ്ടുപേർ ആലുവാ സെററിൽ മെൻററിലും ചേർന്നു പഠിച്ചുവരുന്നു. ഇവരുടെ ഫീസും മറ്റും കൊടുക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ ഞങ്ങൾക്കു വളരെ ഞെരുക്കമുണ്ടു്. മാനു വായനക്കാരുടെ ശ്രദ്ധ ഈ വിഷയത്തിൽ പതിയണമെന്നു അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ചില പ്രത്യേക കാരണങ്ങളാൽ ഞങ്ങളുടെ ശെമ്മാശ്ശന്മാർക്കു കഴ്ശീശാപട്ടം നൽകുന്നതു അല്പ നാളത്തേക്കു നീക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു. അവരുടെ സുറിയാനി പഠിതപം പൂത്തിയാക്കുവാനായിട്ടു അവരെ തിരുവല്ലാലേയിക്കു അയച്ചിരിക്കുന്നു.

ഞങ്ങളുടെ അതിഥിയായി താമസിച്ചിരുന്ന കെ. എം. ഏബ്രഹാം എം. എ. ബി. ഡി. എൽ. റി. അവർകൾ തന്റെ പുതിയ ജോലിസ്ഥലമായ കോൺപൂരിനു പോകുന്നതിനു സ്ഥലം വിട്ടിരിക്കുന്നു.

മലങ്കര സുറിയാനി സഭയുടെ പുനരുദ്ധാരണം.

(ഫാദർ അലക്സിയോസ് ഒ. ഐ. സി.)

വിശുദ്ധ പെന്തിക്കസ്തീയുടെ ശേഷം ചിങ്ങമാസം ൧-ാംനു-
(സുറിയാനിക്കണക്കനുസരിച്ച്) വരെയുള്ള ഞായറാഴ്ചകളിൽ
വിശുദ്ധസഭ പ്രധാനമായി അതിന്റെ പ്രാർത്ഥനകളിലും വാ-
യനകളിലും കുർബാനകളിലും ഓർത്തോഡോക്സിയുടെ കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു
സഭയുടെ വളർച്ച അതിന്റെ സുവിശേഷപരമായ വേലകൾ എ-
ന്നിവയെപ്പറ്റിയാണ്. ഈ ഞായറാഴ്ചകളിൽ സഭാനിയമപ്ര-
കാരം ഉപയോഗിപ്പാൻ ക്രമീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വേദവായനക്കു-
റിപ്പകൾ നോക്കിയാൽ ഈ സംഗതി ഗ്രഹിപ്പാൻ കഴിയും.
ഏദയസ്സന്ദനം അഥവാ നാ.ഡി.ടി.ടി. ഒരു മനുഷ്യൻ മരിച്ചിട്ടി-
ല്ല, അവൻ ജീവനുണ്ട് എന്നു സ്പഷ്ടമായി വിളിച്ചറിയിക്കുന്ന
ലക്ഷണമായിരിക്കുന്നതുപോലെ തന്നെ ജീവനുള്ള ഒരു സഭയു-
ടെ പ്രത്യക്ഷലക്ഷണം അതിലെ സന്യാസസമൂഹങ്ങളുടെ വള-
ർച്ചയും സുവിശേഷപരമായ വേലകളുടെ വിപുലതയും ആകുന്നു.
ദൈവം വിശുദ്ധ സഭയ്ക്കു നൽകിയിട്ടുള്ള കല്പനകളിൽ വെച്ചു
സർവ്വപ്രധാനമായിട്ടുള്ളതും “നിങ്ങൾ ഭൂലോകമെങ്ങും പോ-
യി സർവ്വജാതികൾക്കും ഏവൻഗോലിയോനെ പ്രസംഗിപ്പി-
ൻ” എന്നുള്ളതാണ്. ഈ അന്ത്യകല്പനയെ മുഴുവനായി അവ-
ഗണിച്ചു അന്യോന്യമുള്ള മത്സരവും സൗന്ദര്യരൂപിണക്കവും നി-
മിത്തം തമ്മിൽ തമ്മിൽ ശപിച്ചും മുടക്കിയും മഹറോൻ ചൊ-
ല്ലിയും അധികാരാവകാശങ്ങൾ വീതിച്ചു ഏകദേശം ദുർഗ്ഗാഭാവം
പിടിച്ചും ഭാവിതലമുറയെപ്പോലും നാശകൂപത്തിൽ തള്ളിവിട്ടു-
ന്നതിനു അഹമഹമികയാ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടു ജീവിക്കുന്നു.
സഭാംഗങ്ങൾക്കു തങ്ങളുടെ മാതൃസഭയെ ജീവനുള്ള ഒരു സഭയാ-
ക്കിതരീക്ഷ്വാൻ എങ്ങനെ കഴിയും? സംഗതികളെ ഉള്ളപ്രകാ-
രം കാണുന്നതിനും, അവയ്ക്കു ദൈവമുമ്പാകെയും, ആലോചന-
യും ദീർഘദൃഷ്ടിയും ദൈവാശ്രയവും ഉള്ള ആളുകളുടെ കണ്ണുക-
ളിലും ഉള്ള യഥാർത്ഥ മതിപ്പുംവിലയും എന്താണെന്നു നിർണ്ണയി-

കുന്നതിനും ഉള്ള അപ്രാപ്തിയും നോട്ടുകരവും നമ്മുടെ ഒരു വലിയ ന്യൂനത തന്നെയാണ്. നമ്മുടെ സഭയിലെ വഴക്കും തമ്മിൽതല്ലും തുടങ്ങിട്ടു ഏതാണ്ടു കാൽ ശതാബ്ദമായി. സമാധാനം സമാധാനം എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് പലരും പലപരിശ്രമങ്ങൾ ചെയ്തു എങ്കിലും നാളതു വരെ അവ എല്ലാം മിക്കവാറും വിഫലമായിരിക്കുകയാണ് ചെയ്തതു്. ഇതിന്റെ യഥാർത്ഥ കാരണം ദൈവതിരുമനസ്സെന്താണെന്നു ഗ്രഹിച്ചു ആ വഴിയിൽകൂടെ പ്രവർത്തിക്കാതെ മനുഷ്യ ബുദ്ധി മാത്രം പ്രയോഗിച്ചു പരിഹാര മാർഗ്ഗങ്ങൾ കണ്ടുപിടിപ്പാൻ നാം ശ്രമിക്കുന്നു എന്നുള്ളതാണ്. സംഗതികളെ താരതമ്യവിവേചനം ചെയ്തു അവയുടെ ഗുണലഘുത്വം കണ്ടുപിടിപ്പാൻ സാധിക്കുന്നതു ഒരു വലിയ അനുഗ്രഹമായി കരുതണം. അവരവരുടെ സ്വാർത്ഥത ഉപേക്ഷിച്ചു ദൈവമഹത്വത്തെ പ്രധാനലക്ഷ്യമാക്കിക്കൊണ്ടു് നമ്മുടെ സഭയുടെ ന്യായമായ സ്വാതന്ത്ര്യവും ആത്മാഭിമാനവും സംരക്ഷിക്കുകയും കാതലായ കാര്യങ്ങളിൽ സൃഷ്ടിപരമായ ഒരു പദ്ധതി അനുസരിച്ചു നമ്മുടെ ശ്രദ്ധ മുഴുവൻ പതിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ അല്ലാതെ ഇപ്പോഴത്തെ ഈ ബന്ധനങ്ങളിൽനിന്നു നാം വിമുക്തരാകുന്നതല്ല. ക്രമേണമേ സൃഷ്ടിപരമായി പറയുക എന്നു വന്നാൽ നമ്മുടെ സഭയുടെ ഉദ്ധാരണം സഭാംഗങ്ങളുടെ വ്യക്തിപരമായ വിശുദ്ധ ജീവിതത്തിലും സഭ ഒന്നാകെ അതിന്റെ ശ്രദ്ധ മുഴുവനും സൃഷ്ടിപരമായ വേലകളിൽ പതിക്കുന്നതിലും ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. “ഓക്സ്ഫോർഡ് മൂവ്മെന്റ്” എന്നു പറയപ്പെടുന്ന പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ (Oxford Movement) അഥവാ ആംഗ്ലിക്കൻ സഭയിലെ കാതോലിക വിശ്വാസ പുനരുദ്ധാരണത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനക്കല്ലു് മൗണ്ടെ-ൽ മഹാനായ കെബിൾ (Keble) “National Apostacy” അതായതു “ജാതൈക വിശ്വാസത്യാഗം” എന്ന വിഷയത്തെ ആസ്പദമാക്കി ചെയ്ത പ്രസംഗമായിരുന്നു എന്നു പറയപ്പെടുന്നു. സുറിയാനിക്കാരായ നാം ഒരു ജാതി എന്ന നിലയിൽ ദൈവം നമ്മെ ഏല്പിച്ച യഥാർത്ഥ ചുമതലയെ നിവ്ഹിക്കാതെ അനേക ഞ്ഞാണ്ടുകൾ കഴിച്ചു കൂട്ടിയതിന്റെ ഒരു ശിക്ഷയാണ് നമ്മുടെ ഇടയിലെ “തീരാകൊണ്ടി” പോലെയുള്ള ഈ വഴക്കു് ആകയാൽ മേല്പട്ടക്കാർ

മുതൽ അവസാനത്തെ അത്മായക്കാരൻ വരെയുള്ള സർവ്വമാന
 പേരും ഒന്നാകെ നമ്മുടെ വ്യക്തിപരമായ തെറ്റുകളെക്കുറിച്ചും
 ഒരു സഭ എന്ന നിലയിലുള്ള തെറ്റുകളെക്കുറിച്ചും പരമാർത്ഥ
 മായി അനുതപിച്ചു ദൈവത്തിങ്കലേക്കു തിരികയും, ദൈവത്തിരു
 വിഷ്ണുത്തെ കൂടുതലായി അറിയുകയും ചെയ്തിട്ടു അവിടുത്തെ തി
 രുഹിതപ്രകാരം ഒരു പുതിയ പദ്ധതി കണ്ടുപിടിച്ചു നമ്മുടെ
 ശ്രദ്ധ മുഴുവൻ സഭാംഗങ്ങളുടെ ആത്മീയജീവന്റെ അഭിവൃദ്ധി
 യിലും ദൈവരാജ്യ പ്രചാരാർത്ഥമുള്ള സുവിശേഷപരമായവേല
 കളിലുപതിക്കുമ്പോൾ വഴക്കുകളും കലാപങ്ങളും അവസാനിച്ചു
 സുഖസ്തംഭകാലം നിശ്ചയമായും ഉണ്ടാകും. നമ്മുടെ സഭയുടെ പുന
 രുദ്ധാരണത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം ഇതായിരിക്കേണ്ടതാണ്. ഈ
 അവസരത്തിൽ ഏകദേശം പതിനെട്ടു വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പു
 സുറിയാനിസഭ സന്ദർശിച്ച കല്ല്യാ ബിഷോപ്പായിരുന്ന പരേ
 തനായ ഡോക്ടർ ലെഫ്രൂയ് (Dr. Lefruy) ഈ എഴുത്തുകാ
 രനോടു പറഞ്ഞ ഒരു സംഗതിയാണ് ഓർമ്മ വരുന്നത്.

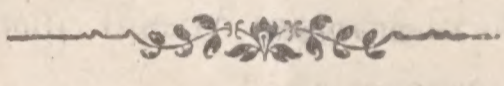
“നിങ്ങളുടെ സഭ എത്രയോ പുരാതിനമാണ്! അതിന്നേ
 പറ്റി ഇനിക്കു വളരെ ബഹുമാനവും മതിപ്പും ആണ് ഉള്ളതു്.
 അതിന്റെ വാശ്വാസാചാരങ്ങൾ എത്ര നിർമ്മലമായിരിക്കുന്നു.
 എങ്കിലും അതിനെക്കുറിച്ചു ഇനിക്കു വളരെ സങ്കടവും വേദനയും
 ഉണ്ട്. അതിന്റെ പ്രധാന കാരണം നിങ്ങളുടെ സഭയിലെ
 വഴക്കും മത്സരവുമത്രെ. ഇവ അവസാനിക്കുന്നതിനു ഒറ്റ മാ
 ഗ്ഗമെയുള്ളു. ദൈവം നിങ്ങളെ ഭരമേല്പിച്ചിരിക്കുന്ന സുവിശേ
 ഷവേലയാകുന്ന ജോലായിൽ നിങ്ങൾ ശ്രദ്ധ പതിക്കുമ്പോൾ ഇ
 വയെല്ലാം താനെ നീങ്ങിക്കൊള്ളും. ഇതുപോലെതന്നെ ഈ
 നാട്ടുകാരിൽ പലർക്കും സുപരിചിതനും ഉയന്ന ബ്രാവമണ കുല
 ജാതനും ബാഗാളിലുള്ള സെൻറു് ആൻഡ്രൂസ് സന്യാസസമൂഹ
 ത്തിന്റെ സുപ്പീരിയറും ആയ, ഫാദർ ചക്രവർത്തി പറഞ്ഞ ഒരു
 കാര്യംകൂടെ ഇവിടെ ഉദ്ധരിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. അദ്ദേഹം ഒരി
 ക്കൽ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു “നിങ്ങളുടെ പുരാതിനമായ സഭയി
 ലെ ഒരംഗമായി ചേരുന്നതിനു ഇനിക്കു വളരെ ആഗ്രഹമുണ്ട്.
 പക്ഷെ അതിലെ തമ്മിൽതല്ലും കലാപവും ഇങ്ങനെ കിടക്കു

മ്പോൾ അതിൽ ആരാണ് വന്നുചേരുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ആദ്യമായി 'അതവസാനിപ്പിപ്പിൻ' അപ്പോസ്തോലികവും കത്തോലികവും ആയ അടിസ്ഥാനത്തിനേൽ പിതാക്കന്മാർക്കു ഒരിക്കലായി ഭരമേല്ക്കപ്പെട്ട വിശ്വാസത്തെ പരിരക്ഷിച്ചു ഒരു മിഷ്യനറി സഭയായി രൂപാന്തരപ്പെടുമെങ്കിൽ സുറിയാനിസഭയ്ക്കു ഇൻഡ്യയിൽ ഒട്ടുവളരെ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുവാൻ കഴിയുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്ന ഒരാളാണ് ഫാദർ ചക്രവർത്തി. തൃശ്ശൂർപ്പള്ളി ബിഷപ്പ് ഹീബർ (Bishop Heber) കോളജു പ്രൻസിപ്പാളായിരുന്ന കഴിഞ്ഞാണ്ടിൽ അക്കാല നിയ്യാണു പ്രാപിച്ച ഫാദർ ജെയ്സ്സ് മറന്ന മകരത്തിൽ മാക്കാംകുന്നു കൺവൻഷനിൽ വച്ചു പറഞ്ഞതാണ് താഴെ ചേർത്തിരിക്കുന്നത്.

“ഇൻഡ്യയിൽ സുവിശേഷവേല ചെയ്യേണ്ടതു പാശ്ചാത്യരായ ഞങ്ങളല്ല; പുരാതിന സുറിയാനിക്കാരായ നിങ്ങളാണ്. നിങ്ങൾ പ്രബലപ്പെട്ടു ഒരു മിഷ്യനറിസഭയായിത്തീരുന്നോ ഇപ്പോഴത്തെ ഞങ്ങളുടെ വേല നിങ്ങളെ ഏല്പിച്ചിട്ടു മടങ്ങിപ്പോകുന്നതിനു ഞങ്ങൾക്കു വളരെ സന്തോഷമുണ്ട്”. ഇപ്രകാരം പാവപ്പെട്ടതെങ്കിലും പുരാതിനമായ ഈ സഭയെക്കുറിച്ചു ചൊല്ലുന്ന പലക്കും വലിയ പ്രത്യാശയാണുള്ളതു്. എന്നാൽ നാമൊ തമ്മിൽതല്ലി നശിക്കുന്നു. ദൂരദൃഷ്ടി (Vision) അഥവാ ഭാവിയെക്കുറിച്ചുള്ള ദർശനമില്ലാത്ത ഒരു വസ്തുവായി നാം കഴിച്ചു കൂട്ടുന്നു “നിങ്ങളുടെ ചെറുപ്പക്കാർ ദർശനങ്ങളെ കാണും” എന്നു എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പ്രകാരം ദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ള വിളിയും ദർശനവും ഉണ്ടായിട്ടു് “ക്രിസ്തു മുഖാന്തിരം ലാഭമായിരുന്നതു സകലവും നഷ്ടമെന്നു്” എണ്ണവാൻ ഒരുക്കമുള്ള അനേകം യുവാക്കന്മാർ മാതൃസഭയുടെ ഈ നിസ്സഹായാവസ്ഥയിൽ അതിനെ ഉദ്ധരിപ്പാൻ മുൻപോട്ടു വരേണ്ട ഒരു ഘട്ടമാണിതു്. ഇപ്പോഴത്തെ ഈ സങ്കടകരമായ അവസ്ഥ യുവാക്കന്മാരെ നിങ്ങൾക്കു ഒരു വെല്ലുവിളിയാണെന്നു (Challenge) നിങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കണമെന്നമ്മുടെ സഭയുടെ അഭ്യുന്നതിയിൽ അതികാഷ്ഠയോടുകൂടിയിരിക്കുന്ന ഒരാൾ ഈയിടെ ഒരു എഴുത്തിൽ ഇപ്രകാരം എഴുതി ചോദിച്ചിരിക്കുന്നു “ഭാവിയെക്കുറിച്ചു ദർശനമില്ലാത്ത (Vision)

ഒരു സഭയ്ക്കു എങ്ങിനെ നിലനിൽക്കുവാൻ കഴിയും?". ത്യാഗബുദ്ധിയോടുകൂടെ ദൈവതിരുസന്നിധിയിൽ മുട്ടിക്കുന്നവർക്കു ഈ ദർശനം പ്രാപിക്കുകയും സഭയുടെ ഉദ്ധാരണത്തിനു് ദൈവത്തിന്റെ തൃക്കയ്യിൽ ആയുധമായിത്തീരുകയും ചെയ്യാവുന്നതാണ്. സാഹചര്യങ്ങളുടെ പ്രാതികൂല്യം ദൈവാശ്രയംമൂലമുള്ള ദർശനം പ്രാപിച്ചവനു് ഒരുവിധത്തിലും പ്രതിബന്ധമായിത്തീരുന്നതല്ല. എന്തെന്നാൽ "യഹോവയ്ക്കായി കാത്തിരിക്കുന്നവർ ശക്തി പ്രാപിക്കും. അവർ ഓടിയാലും തളന്നുപോകയില്ല, നടന്നാലും ക്ഷീണിച്ചുപോകയില്ല".

(തുടരും)

സന്യാസജീവിതം.

(ഒരു സന്യാസി)

യാതൊരു വസ്തുവും യാതൊരുദേശത്തോടുകൂടെ സൃഷ്ടിയ്ക്കപ്പെടുവോ അതിനെ നിരവേററുമ്പോൾ അതു പൂണ്ണമെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. മനുഷ്യന്റെ ജീവിതോദ്ദേശം ദൈവത്തോടുള്ള ഉപസക്തി (യോജ്യത) ആകുന്നു. അവൻ ദൈവത്തോടു ഏത്രമാത്രം യോജിച്ചിരിക്കുന്നുവോ അത്രമാത്രം ചരിപൂണ്ണതയിലേക്കു എത്തിയിരിക്കുന്നുവെന്നു പറയുന്നതിൽ യുക്തിഭംഗം ഇല്ല. അതുപോലെതന്നെ അവൻ ദൈവത്തിങ്കൽ നിന്നു അകലുംതോറും ചരിപൂണ്ണതയിൽ നിന്നു പുറകോട്ടു പോകയാകുന്നു.

ദൈവത്തോടുള്ള സംയോജകമാറ്റം സ്നേഹം ആകുന്നു. മറ്റുള്ള നന്മകൾ എല്ലാം ഇതിന്റെ ഭിന്നങ്ങളായ വശങ്ങൾ മാത്രമേ ആകുന്നുള്ളൂ. വി: ഓഗസ്റ്റീനോസു് അഭിനൈപ്പറി പറയുന്നതു്: "നമ്മുടെ നന്മപ്രവൃത്തികൾ എല്ലാം സ്നേഹത്തിന്റെ ഏക വ്യാപാരംആകുന്നു" എന്നാണ്. അതിനാൽ ഏതുവിധത്തിലുള്ള പുണ്യസമ്പാദനവും സ്നേഹത്തിലുള്ള വളച്ചുയ്ക്കും അഭിവൃദ്ധിയ്ക്കുമായിട്ടാകുന്നു. സ്നേഹത്തിൽ നാം വളന്നു പൂണ്ണന്മാരായി തീരുംതോറും ദൈവത്തോടുള്ള സംയോജ്യത വർദ്ധിച്ചുവരുന്നു. നമ്മുടെ ജീവിതോദ്ദേശം ഇങ്ങനെയുള്ള ഉപസക്തി അത്രെ.

ക്രിസ്തീയമായ മറ്റു നന്മകളും പുണ്യങ്ങളുമെല്ലാം ദൈവത്തോടുള്ള പൂണ്ണയോജ്യത നാം പ്രാപിക്കുന്നതിനു് നമ്മിൽസ്നേഹത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്ന മുഖാന്തരങ്ങൾ മാത്രം ആകുന്നു. ശക്തിമത്തായ സ്നേഹംകൊണ്ടു് നമ്മുടെ ആത്മാവു്

നിറയുംതോറും നമ്മുടെ മനസ്സുകൊണ്ട് പ്രയാസം കൂടാതെയും സന്തോഷത്തോടും അതിന്റെ അടിമയായി തീരുന്നു. മറ്റുള്ള പുണ്യപ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുന്നതിന് നമ്മുടെ മനസ്സുകൊണ്ടെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത് ഇപ്രകാരം സ്നേഹത്താൽ ആവേശിതമായ നമ്മുടെ ആത്മാവാകുന്നു.

ഭൃഷ്ടാന്തമായി ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നവന് തന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നതിന് പ്രായേണ പ്രയാസം വളരെ കുറവാണ്. അപ്രകാരം തന്നെ മനശ്ശാഞ്ചല്യംകൂടാതെ തന്നിൽ ശരണപ്പെടുന്നതിനും അവന് എളുപ്പം സാധിക്കുന്നു. അവൻ സ്നേഹിക്കുന്നവനായ ദൈവത്തെ പ്രതി ഓരോരോ സ്നേഹപ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുന്നതിന് അവൻ നിഷ്പ്രയാസം കഴിയുന്നു. അവന്റെ സ്നേഹഭാജനമായ ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടത്തിന് പ്രതികൂലമായി പെടുന്നു എന്നെങ്കിലും ചെയ്യുന്നതിന് അവൻ ഇടയാകുന്നപക്ഷം അന്തഃപ്രയാസമെന്നു അവനിൽ അങ്കുരിക്കുന്നു. താഴ്മയോടും ക്ഷമയോടും വിനയത്തോടുംകൂടെ അവൻ ദൈവതിരുസന്നിധിയിൽ പെരുമാറുന്നതായും കാണുന്നു. ഇതിൽനിന്നു നമുക്കു മനസ്സിലാക്കുന്നത് അവന്റെ ജീവിതത്തിലെ സകല വ്യാപാരങ്ങളേയും ഭരിക്കുന്ന ശക്തി ദൈവസ്നേഹം ആകുന്നു എന്നാണ്.

ദൈവത്തോടു നമ്മെ സംയോജിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ഏക മാർഗ്ഗം നാം സ്നേഹത്തിൽ പൂർണ്ണമായി തീരുകയെന്നുള്ളതാകയാൽ ക്രിസ്ത്യാനികളായ ഓരോരുത്തരുടേയും ജീവിതത്തിന്റെ സർവ്വപ്രധാനമായ ഉദ്ദേശം സ്നേഹം തങ്ങളിൽ വർദ്ധിച്ചുവന്നു അതിൽ സ്ഥിരപ്പെടുവാനായി പരിശ്രമിക്കുകയെന്നുള്ളതാകുന്നു ഇപ്രകാരം സ്നേഹം നമ്മിൽ പരിപൂർണ്ണമായി വളരുന്നതിന് പ്രതിബന്ധമായി തീരുന്ന സകലവും ഒരർത്ഥത്തിൽ പാപമാകുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവ നമ്മുടെ ആത്മാവിന്റെ മുൻപോട്ടുള്ള ഗതിയെ തടഞ്ഞു അവസാനമായി അതു പ്രാപിക്കേണ്ട അവസ്ഥയിൽ നിന്ന് അതിനെ പുറകോട്ടു വലിച്ചുകൊണ്ടു പോകുന്നു.

രക്ഷയെ സംബന്ധിച്ചുടത്തോളം വളരെ ശക്തിമത്തായ സ്നേഹം നമ്മിൽ തിങ്ങിനിറഞ്ഞുണ്ടായിരിക്കണമെന്നു നിർബന്ധമില്ല. നാം രക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടതിന് അവസ്യം വേണ്ടിയിരിക്കുന്ന സ്നേഹം നമ്മിൽ ഉണ്ടാകുന്നതിനു മരണകരമായ പാപത്തിൽനിന്നു വിമുക്തരായി ജീവിക്കാൻ മതിയാവുന്നതാണ്. ഇപ്രകാരം തന്റെ മക്കളായ നാം കഷ്ടിച്ചു സ്വഗൃഹരാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയോണ്ടും തന്റെ മുൻപാകെ കരുണ കണ്ടെത്തുന്നതുകൊണ്ടും ദൈവം തൃപ്തിപ്പെടുന്നില്ല. അവർ രാജദ്രോഹികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഗണിക്കപ്പെടാതെ ഇരിക്കുവാൻ മാത്രം രാജഭക്തിയുള്ളവരായ കുറെ പ്രജകൾ ഒരു രാജാവിനുണ്ടെന്നിരിക്കട്ടെ. അങ്ങനെയുള്ള പ്രജകളെ തനിച്ചു തന്റെ രാജ്യത്തിൽ സംരക്ഷിച്ചുപോരുന്നത് ഒരു ബഹുമാനമായി ആ രാജാവു കരുതുന്നില്ല. എന്നാലോ അദ്ദേഹം തന്റെ പ്രജകളുടെ ഹൃദയപൂർവ്വമായ രാജഭക്തി അത്രേ കാംക്ഷിക്കുന്നത്. അപ്രകാരം തന്നെ ദൈവവും നമ്മെപ്പറ്റി ആഗ്രഹിക്കുന്നത് തന്നോടുള്ള സംസർഗ്ഗത്തിൽ കഷ്ടിച്ചു നാം നിലനിന്നു പോരണമെന്നല്ല. അതിനാൽ തന്നോടുള്ള ശക്തിമത്തായ സംയോജ്യതയിൽ നാം നില നിന്നു ജീവിക്കാൻ തക്കവണ്ണം നമ്മുടെ ആത്മാക്കളെ താൻ നിർവ്വഹിക്കുന്നു. (Inspire)

ഇങ്ങനെ ദൈവത്തോടുള്ള പുണ്യ സ്നേഹത്തിലും ഐക്യതയിലും ജീവിക്കുന്നതിന് തങ്ങളെ തന്നെ പ്രതിഷ്ഠിക്കുവാൻ എല്ലാ ക്രിസ്ത്യാനിമാരും കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എല്ലാവരുടേയും ജീവിതത്തിന്റെ പരമോദ്ദേശവും ഇതുതന്നെ ആയിരിക്കേണ്ടതാണ്. എന്നാൽ മനുഷ്യർക്കു പ്രകൃതസിലമായ സ്വാർത്ഥത്വബുദ്ധിയെ നശിപ്പിക്കാതെ ഇരിക്കുവാൻ എന്നു തോന്നാൻ നമ്മുടെ കർത്താവു, തന്നെ പിന്തുടരുന്നവരും തന്നോടുള്ള സംയോജ്യതയിൽ നിലനിൽക്കുവാനും ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഏവർക്കും രാജ്യതരം ജീവിത സമ്പ്രദായത്തെ പരമമായി കൈമാറിക്കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. അവരവരുടെ ഇഷ്ടംപോലെ എതിനെന്തെങ്കിലും തെരഞ്ഞെടുക്കാവുന്നതാണ്. ഒന്നു പ്രകൃത്യാ തന്നെ മനുഷ്യർക്കു ജഡശ്ചകളെ ദൈവം അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളിൽകൂടെ ന്യായമായി തൃപ്തിപ്പെടുത്തുകയും ഈ നിലയിൽ തങ്ങളെയും തങ്ങൾക്കുള്ള സർവ്വത്തെയും ദൈവമഹത്വത്തിനായി പ്രതിഷ്ഠിച്ചു ജീവിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സാധാരണ സമ്പ്രദായമാകുന്നു. വിവാഹജീവിതത്തിലും കുടുംബജീവിതത്തിലും അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രമാണം ഇതത്രേ. ഈ ജീവിതം അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടതാണ്. ഇതിന്റെ ചുമതലകളെ ശരിയായി നിർവ്വഹിക്കുന്നവർക്കും അതു നല്ലതുതന്നെ. നമ്മുടെ കർത്താവുതന്നെയും മുപ്പതു തിരുവയസ്സുളള തന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാരോടു കൂടെ താമസിച്ചു കുടുംബജീവിതത്തെ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടതും ശുദ്ധമുള്ളതുമാക്കിത്തീർത്തു. ഈ കാലത്തെല്ലാം ഒരു പുത്രന് തന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാരോടു അവര്യമുണ്ടായിരിക്കേണ്ട സ്നേഹം, ഭക്തി, അനുസരണം എന്നിവകളെ താൻ നല്ലപോലെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തി. തന്റെ സ്വന്തം തൃക്കൈകൾകൊണ്ടു താൻ അദ്ധ്വാനിച്ചു അവരെ സംരക്ഷിക്കുകയും ജീവസന്ധാരണാർത്ഥം കൈകൾകൊണ്ടു വേല ചെയ്യുന്നതു അഭിമാനകരമായിട്ടുള്ളതാണെന്നു ലക്ഷ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ഒരു ക്രിസ്തീയ കുടുംബത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ട മാതൃകാജീവിതത്തെ താൻ ചെലിപ്പെടുത്തി കാണിച്ചു. പുരാതന കാലത്തു വിവാഹജീവിതത്തെ ആക്ഷേപിക്കുകയും ദുഷിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോന്ന ഒരു കൂട്ടം ആളുകളുണ്ടായിരുന്നു എന്നു സഭയുടെ ആദ്യചരിത്രത്തിൽ കാണുന്നു. ഇവരെ പ്രത്യേക സുന്നഹദോസുകൾ കൂടി വേദവിപരീതികൾ ആയി ഗണിക്കുകയും കുറ്റം വിധിക്കുകയും ശപിക്കുകയും മറ്റും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. കാനായിലെ കല്യാണത്തിൽ നമ്മുടെ കർത്താവു എഴുന്നള്ളി ഇരുന്ന് അതിനെ അനുഗ്രഹിക്കുകയും വാഴ്ത്തുകയും ചെയ്തു. എന്നുപോലുള്ള വിവാഹത്തെ വി: സഭയുടെ ഒരു ക്രമംശയായി ഭരണമർപ്പിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഈ സ്ഥിതിക്കു അതിനെ ദുഷിക്കുന്നവർ ദൈവത്തെ ദുഷിക്കുകയാകുന്നുവെന്നുള്ള സംഗതി വിസ്മയിച്ചുകൂടാ. എന്നുതന്നെയുമല്ല വിവാഹജീവിതത്തെ ആക്ഷേപിക്കുന്നവർ കാനോൻനിയമപ്രകാരം ശിക്ഷാർഹന്മാരാകുന്നു. ഇതിന്നു പുറമെ വിവാഹജീവിതത്തെ ആക്ഷേപിക്കുന്നവർ തങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കൾക്കു ലജ്ജയെ വരുത്തുന്നു എന്നൊരു മറ്റൊരു അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും ഈ ഘട്ടത്തിൽ പ്രത്യേകം സ്മരണീയമാണ്.

ഇനിയും കർത്താവുപദേശിച്ചുതന്നിട്ടുള്ള രണ്ടാമത്തെ മാതൃകാജീവിതത്തെ പറ്റി ആലോചിക്കാം. ഇതു നമ്മുടെ ജഡശ്ചകളെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നതിനു ദൈവം അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള ന്യായമായ മാർഗ്ഗങ്ങളെല്ലാം സ്വീകരിക്കാതെ

ദൈവശക്തിയാൽ അവയെ ക്ഷമയോടെ മറ്റൊരാളെ വെട്ടിക്കൊന്നുപോകുകയും ദൈവതിരുനാമ മഹത്വത്തിനു കൂടുതലായി യത്നിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ജീവിതക്രമമത്രെ. സന്യാസജീവിതത്തിൽ അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രമേണം ഇതാകുന്നു. ഇതു മേൽ പ്രസ്താവിച്ച സാധാരണ ജീവിതസമ്പ്രദായത്തിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തപ്പെട്ടതും എല്ലാവരും സ്വീകരിക്കണമെന്നു നിർബന്ധമില്ലാത്തതുമത്രെ. കർത്താവന്റെ ഇഷ്ടം പരിപൂർണ്ണമായി നിറവേറുന്നതിനും തന്നോടുള്ള സംയോജനത്തിൽ ജീവിക്കുന്നതിനും തടസ്സമായി വരാവുന്ന സകലത്തെയും ഉപേക്ഷിച്ചു ജീവിക്കണമെന്നാഗ്രഹിക്കുന്ന ആളുകളുടെ സൗകര്യാർത്ഥം ഇതു നിയമിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാകുന്നു. ഇതിൽ വളരെ സ്വയംപരിത്യാഗം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. സന്യാസജീവിതത്തിന്റെ മഹാത്മ്യം നാം അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതാണ്. നമ്മുടെ കർത്താവു ലോകത്തെ വിഭജിക്കുവാനും ദൈവരാജ്യം സ്ഥാപിക്കുവാനും ആണല്ലോ വന്നതു്. ഈ കാര്യസാധ്യത്തിനു താൻ തെരഞ്ഞെടുത്ത മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഏറ്റെടുക്കുന്നതിലും നല്ലതായിരിക്കുവാനോ നിവൃത്തിയുള്ളു. തന്റെ ജനനത്തെ സംബന്ധിച്ചുതന്നെ ആലോചിക്കാം. താൻ നശിക്കപ്പെടുത്തപ്പെട്ട ആദിമനുഷ്യനായിരുന്നു? ഒരു കന്യകയിൽ നിന്നല്ലയോ? കന്യകയെന്നു മേത്രമല്ല നിത്യകന്യകയല്ലേ? രാഹുൽ തമ്പുരാൻ സ്വീകരിച്ചതും കന്യാപ്രതഞ്ഞോടു കൂടിയ സന്യാസജീവിതമല്ലാതെ മറ്റൊരു യാതൊന്നുമില്ലല്ലോ. തന്റെ ശിഷ്യന്മാരായി താൻ തെരഞ്ഞെടുത്തവരിൽ പലരും സന്യാസജീവിതത്തിനു തങ്ങളെത്തന്നെ പ്രതിഷ്ഠിച്ചു കർത്താവിനുവേണ്ടി വേല ചെയ്തുവരുന്നു. ക്രിസ്തുരാജ്യപ്രചരണത്തിനും പ്രയത്നിച്ചിട്ടുള്ളതിൽ അഭിമാനമില്ലാത്ത ആയിരിക്കുന്ന വി: പൗലോസ് കോരിന്ത്യക്കു എഴുതിയ ഒന്നാം ലേഖനം ഏഴാം അദ്ധ്യായം വായിച്ചുനോക്കിയാൽ ഏവൻ ഗേലിയോന്നടുത്തുപരിപൂർണ്ണത പ്രാപിച്ചാൻ വിവാഹജീവിതത്തേക്കാൾ കന്യാപ്രതപരിപാലനം അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്ന സന്യാസജീവിതം ആണ്. കൂടുതൽ സഹായിക്കുന്നതെന്നു പ്രത്യക്ഷമാകുന്നുണ്ടല്ലോ. അതേ അദ്ധ്യായത്തിൽതന്നെ “എല്ലാ മനുഷ്യരും എന്നെപ്പോലെ ആകണമെന്നു ഞാൻ ഇറക്കിക്കുന്നു; വിവാഹം ചെയ്യേണ്ടവർ കർത്താവിനെ എങ്ങനെ പ്രസാദിച്ചിരിക്കുമെന്നുവെച്ചു കർത്താവിനുള്ളവ ചിന്തിക്കുന്നു” (1 കോരിന്ത്യ 7:32,33) എന്നും വി: പൗലോസ് എഴുതിയിരിക്കുന്നതിനാൽ കന്യാപ്രതജീവിതത്തിന്റെ മഹാത്മ്യത്തിൽ താൻ ആത്രകണ്ഠ വിശ്വസിച്ചിരുന്നതെന്നു നമുക്കു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. സഹദാആയി മരിച്ച മാർ സ്റ്റേപ്പാനോസ് ഈ ജീവിതത്തെ അനുഭവിച്ചിരുന്ന ഒരു പുണ്യപുരുഷനായിരുന്നു. വിശുദ്ധികൊണ്ടും ജ്ഞാനംകൊണ്ടും പൂർവ്വസഭാപിതാക്കന്മാരിൽ വെച്ചു ഏറ്റവും മേന്മയുള്ള സഹാനുഭൂതി അർഹിക്കുന്നവരായ മാർ ബസിലിയോസ്, മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ്, മാർ അത്താനാസ്യോസ്, സ്വപ്നനാവുകാരൻ മാർ ഇസായാസ് മുതലായി കിഴക്കൻ സഭയിലെ വിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാരും സെൻറ് ഓഗസ്റ്റിനോസ് സെൻറ് അംബ്രോസ്യോസ്, സെൻറ് ജൂലിയോസ്, സെൻറ് ബെൻഡക്ട്, സെൻറ് മാർട്ടിൻ, സെൻറ് ഫ്രാൻസിസ് ആദിയായ പടിഞ്ഞാറൻ സഭയിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട പരിശുദ്ധന്മാരും സന്യാസജീവിതത്തെ അവലംബിച്ചു തങ്ങളുടെ ആയുസ്സിനെ പരിപൂർണ്ണമായി കർത്താവിനു ബലി കഴിച്ചവരാണ്.

പള്ളിയിൽപോക്ക്.

(ദിവ്യശ്രീ മൂക്കേഞ്ചേരിൽ പത്രോസ് കത്തനാർ, ബി. എ. ബി. ഡി. എൽ. ടി.)

വിശുദ്ധ സഭയുടെ കല്പനകളിൽ ആദ്യത്തേതു എല്ലാ ഞായറാഴ്ചകളിലും മാറാനായ പെരുനാളുകളിലും കർബ്ബാന കാണുക എന്നുള്ളതാകുന്നു. ആരാധനയ്ക്കും വിശ്രമത്തിനും ആശ്വാസത്തിനുമായി ഞായറാഴ്ച ഉപയോഗിക്കണം.

ഞായറാഴ്ച കർബ്ബാന കാണുക എന്നതു ആദിമകാലം തുടങ്ങി ഇതുവരെ ക്രിസ്തീയ ജനങ്ങളുടെ സാധാരണ പതിവാണ്. ശ്ലീഹന്മാരുടെ നടപ്പുപുസ്തകം ൨൦-ാം അദ്ധ്യായം ൭-ാം വാക്യത്തിൽ “ആഴ്ചയിൽ ഒന്നാം ദിവസം അപ്പം മുറിക്കുന്നതിനു ശിഷ്യന്മാർ ഒന്നിച്ചുകൂടിയപ്പോൾ പെത്രലോസു അവരോടു പ്രസംഗിച്ചു” എന്നു നാം വായിക്കുന്നു. ആദിമസഭയൽ കർബ്ബാന എന്ന ഏക ശുശ്രൂഷയേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. നല്ല കാരണം കൂടാതെ ആരെങ്കിലും കുറെ ഞായറാഴ്ച ഹാജരാകാതിരുന്നാൽ സഭയുടെ സംബന്ധത്തിൽനിന്നു അവൻവേർതിരിക്കപ്പെട്ടവനായി ഗണിച്ചുവന്നു. അതിനാൽ ഞായറാഴ്ചനമ്മുടെ ഒന്നാമത്തെ ചുമതല കർബ്ബാന കണ്ടു സഭയുടെ ആദ്യത്തെ കല്പന അനുസരിക്കുകയാണ് നാം എല്ലാ ഞായറാഴ്ചയും കർബ്ബാന അനുഭവിക്കണമെന്നില്ല; അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതു ഉത്തമം തന്നെ. എന്നാൽ കർബ്ബാന കാണുകയെന്നതു നിർബന്ധവും നമ്മുടെ മുറയുമാണ്. എന്തുകൊണ്ട് സഭയുടെ എല്ലാ അംഗങ്ങൾക്കും ഇതു കടമയായി സഭ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു? നമ്മുടെ കർത്താവുതന്നെ തന്റെ കഷ്ടാനുഭവത്തിന്റെയും മരണത്തിന്റെയും നിത്യ സ്മാരകമായി കർബ്ബാന ഏർപ്പെടുത്തിയതാണ്. അപ്പവും വീഞ്ഞുമായി താൻ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. മനുഷ്യാവതാരം, ദൈവവും മനുഷ്യനുമായുള്ള യോജിപ്പിക്കൽ, എന്തി രഹസ്യങ്ങൾ കർബ്ബാനയിൽ വളരെ വ്യക്തമായി കാണിക്കുന്നു. കരിശിൽ എന്നതുപോലെ ബലിപീഠത്തിൽ നമുക്കുവേണ്ടിയും നമ്മോടുകൂടിയും മശിഹാ പിതാവിനോടു ചുണ്ണ അനുസരണമാകുന്ന ഏക ബലിയെ സ

മർപ്പിക്കുന്നു. സപീകാർച്ചയായി ദൈവത്തിനു മനുഷ്യനാൽ അർപ്പിക്കപ്പെടാവുന്ന ഏക ആരാധന വാസ്തവത്തിൽ ഇതാകുന്നു. ആകയാൽ കുർബാന ക്രിസ്തീയ സഭയുടെ ചൊതുവായ ഒരു പ്രവൃത്തിവിശേഷമാണ്. അതു നമ്മെ നമ്മുടെ കർത്താവിനോടും തമ്മിൽ തമ്മിലും യോജിപ്പിക്കുന്നു. മാലാഖമാരോടും പ്രധാന മാലാഖമാരോടും സ്വർഗ്ഗത്തിലെ സർവ്വ കൂട്ടത്തോടും ചേർന്നു നാം അതിശ്രേഷ്ഠമായ ഒരു ആരാധന നടത്തുകയാണ്. മാനുഷികമായി നോക്കിയാലും കുർബാന നിശ്ചയമായും മനുഷ്യജാതിയുടെ മതസംബന്ധമായ സ്വഭാവത്തെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുകയും ഉയർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. കഴിഞ്ഞുപോയ അനേകം തലമുറകളുടെ മതാനുഭവങ്ങളെ അതു നമുക്കു പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു. അതിന്റെ ക്രമത്തോടും ഭംഗിയോടും താരതമ്യപ്പെടുത്താവുന്നതായി ലോകത്തിൽ യാതൊന്നുമില്ല.

ആന്തരശുദ്ധിയോടും ശുദ്ധയോടുംകൂടി നാം കുർബാനയിൽ സംബന്ധിക്കണം. നാം പള്ളിയിൽ പോകുന്നതു ഒരു പരസ്യപ്രാർത്ഥനയിൽ സംബന്ധിക്കാൻ മാത്രമല്ല, ലോകത്തിൽ ചെയ്യാവുന്നതിലേക്കും വലിയ ഒരു പ്രവൃത്തിയെ സഹായിപ്പാനുംകൂടിയാണ്. സന്നിഹിതരാകുന്ന സർവ്വരും ദൈവത്തിനു ബലി അർപ്പിക്കുന്ന പട്ടക്കാരനോടുകൂടി യോജിക്കണം, നമുക്കു കാണാവുന്ന പട്ടക്കാരനോടുകൂടി മാത്രമല്ല, പട്ടക്കാരനും ബലിസാധുവുമാകുന്ന കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവോടുകൂടി യോജിക്കണം. വാസ്തവമായ ബലിപീഠം സ്വർഗ്ഗത്തിലാകുന്നു; അതിന്റെ നിഴലുകളാണ് നമ്മുടെ ഭൗമിക ബലിപീഠങ്ങൾ. രക്ഷിക്കപ്പെട്ട മനുഷ്യജാതിക്കുവേണ്ടിയുള്ള സപീകാരബലിയെ പിതാവിനു അർപ്പിക്കുന്ന നമ്മുടെ മഹാ പ്രധാനാചാര്യനോടുകൂടി വികുർബാനയിൽ നാം സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു ഉയരുന്നു.

കുർബാനയിൽ അശുദ്ധ വരുവാനുള്ള കാരണം നാം പള്ളിയിൽ നേരത്തെ ഹാജരായി ഒരുങ്ങാത്തതാണ്. കാലത്തെ ആരംഭിച്ച പത്തു മണിയിൽ കവിയാതെ ശുശ്രൂഷ അവസാനിക്കുന്നതു സൗകര്യമാണ്. അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും തിരിഞ്ഞു അ

ലക്ഷ്യമായും ഉള്ള പെരുമാറ്റം വരാതെ സൂക്ഷിക്കണം. കർബ്ബാനകൂടം നോക്കിക്കൊണ്ടും ലൌകിക കാര്യങ്ങളിൽനിന്നു ശ്രദ്ധ മാറ്റിക്കൊണ്ടും കർബ്ബാന കാണുന്നതു ഉത്തമമായ രീതിയാണ്.

സണ്ടേസ്കൂൾ കുട്ടികൾ ഉൾപ്പെടെ സർവ്വരും ഉപവാസത്തോടെ കർബ്ബാന കാണേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കഞ്ഞി കുടിച്ചു പള്ളിയിൽ പോകുക എന്നുള്ള പതിവ് പിതാക്കന്മാർ നമുക്കു കാണിച്ചുതന്നിട്ടുള്ളതല്ല. അതു ഭക്തിക്കുറവിനു കാരണമാണെന്നു അനുഭവം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. സർവ്വരും, പ്രത്യേകിച്ചു പുതുക്രിസ്ത്യാനികൾക്കും, ആത്മീയ ഉണർവ് ലഭിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രധാന വഴി പള്ളിയിൽപോകാനാണ്. ആത്മാവിനും ശരീരത്തിനും ഞായറാഴ്ച ആശ്വാസദിനമാകയാൽ അന്നു നമ്മുടെ സാധാരണ ജോലിയിൽ നിന്നു ഒഴിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതും അത്യാവശ്യമാണ്. നമ്മുടെ വേലക്കാർക്കും പള്ളിയിൽ പോകുവാനുള്ള സൌകര്യവും വിശ്രമവും ആശ്വാസവും ഞായറാഴ്ച നാം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കേണ്ടതാണ്.

ബോധനം.

സുറിയാനിസഭാ സണ്ടേസ്കൂൾ കോൺഫറൻസിൽ ഫാദർ ബ്ലേംഫീൽഡ് എം. എ. ഐ. സി. എസ്സ്. ചെയ്ത പ്രസംഗം.

ധമ്മുടെ കണ്ണുകളുടെ അലയുന്ന സമ്പ്രദായത്തിൽ അവശ്യം വേണ്ട ചില തത്വങ്ങളെപ്പറ്റി ഇന്നലെ നമ്മൾ ചിന്തിക്കുകയുണ്ടായി. അവർക്കു നമ്മിൽ വിശ്വസമുണ്ടാകുന്നതിനും ശ്രദ്ധ പുലർത്തിക്കൊണ്ടു പോകുന്നതിനും പര്യാപ്തമായ ഒരു ബോധനസമ്പ്രദായമാണ് അത്യന്താപേക്ഷിതമെന്നും ദൈവദൂഷ്ടിയിൽ ഓരോ ആത്മാവിനുമുള്ള നിസ്സിമമായ വേലയെപ്പറ്റിയുള്ള നമ്മുടെ ബോധനത്തെയും തൽഫലമായ മനോഭാവത്തെയും അതു ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നുള്ളതും ഇന്നലെ നമ്മൾ പ്രസ്തുതമാക്കി. “അവരുടെ ആത്മാക്കൾ സ്വർഗ്ഗത്തിലുള്ള പിതാവിന്റെ മുമ്പം എപ്പോഴും കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു” “പൈതങ്ങളെ

എന്റെ അടുക്കൽ വരുവാൻ വിട്ടവിൻ അവരെ തടയരുത് എ
 ന്നു കൊണ്ടെന്നാൽ സപ്തരാജ്യം ഇപ്രകാരമുള്ളവരുടെയാകുന്നു.”
 ശിശുമനോഭാവം തന്നെ ഉപദേശിക്കുകയായനമുക്കും ഉണ്ടായിരി
 ക്കേണ്ടതാണ്. “നിങ്ങൾ മനസ്സുതിരിഞ്ഞു ശിശുക്കളെപ്പോ
 ലെയാകുന്നില്ല എങ്കിൽ സപ്തരാജ്യത്തിൽ കടപ്പാൻ കഴികയി
 ല്ല എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു” അടുത്ത
 തായി ഉപദേശവിഷയമാണ് നമ്മുടെ വിചിന്തനത്തിനു പാ
 ത്രീഭവിക്കേണ്ടത്. പാപിപ്പിക്കേണ്ടതെങ്ങിനെയെന്നു നാം ആ
 ലോചിച്ചുകഴിഞ്ഞു. പാപിപ്പിക്കേണ്ട വിഷയത്തേ പറ്റിയാണ്
 ഇനി നാം ചിന്തിക്കേണ്ടത്. വളരെ പ്രധാനമായിട്ടുണ്ടു നി
 ങ്ങളോടു പറയുവാനുള്ളതു് അദ്ധ്യാപകന്മാർ വിശ്വാസോപദ
 േശം ചെയ്യുക മാത്രം പോരാ അതു പ്രവർത്തിച്ചു കാണിച്ചു കൊ
 ട്ടുകൊണ്ടും വേണമെന്നാണ്. പ്രവർത്തികൂടാതെയുള്ള പ്രസംഗം
 ഫലശൂന്യമത്രെ. വിശ്വാസത്തിന്നനുസരണമായ പ്രവർത്തിക
 ൾ കട്ടികളുടെ മുമ്പിൽ അദ്ധ്യാപകന്മാർ നിരന്തരം പ്രത്യക്ഷ
 പ്പെടുത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കട്ടികൾ അവ കണ്ടു പഠിക്കേണ്ട
 താണ്. ഉപദേശവും തദനുസരണവുമായ പ്രവർത്തിയും ഒന്നി
 ച്ചുതന്നെ പോകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അങ്ങിനെയെങ്കിൽ ബോധ
 നത്തിനു നല്ല ഓജസ്സും തേജസ്സും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്. ഒ
 രിക്കലും അതു അപൂർണ്ണമോ അവ്യക്തമോ ആയിരിക്കുന്നതല്ല.
 ഏറ്റവും പ്രധാനമായിട്ടുള്ളതു അദ്ധ്യാപകന്മാരും അദ്ധ്യേതാ
 കളും ഒരുമിച്ചു വി: കുർബ്ബാനാരാധനയിൽ പങ്കുകൊള്ളണമെ
 ന്നുള്ളതാണ്. എല്ലാ ഞായറാഴ്ചയും ഇടവകപുരോഹിതൻ കു
 ൾബാന അർപ്പിക്കുമ്പോൾ ശിശുക്കളെ മുൻവശത്തു നിർത്തുക
 യും അതിഗൗഹനങ്ങളായ ഭാഗങ്ങളെ വ്യാഖ്യാനസഹിതം വ്യക്ത
 മാക്കി അദ്ദേഹം കട്ടികൾക്കു പറഞ്ഞുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യേണ്ട
 തു് അനുപേക്ഷണീയമാണ്.

പാഠങ്ങളിൽ അധികവും നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ ജീവി
 തത്തെയും ഉപദേശങ്ങളേയും പറ്റി ആയിരിക്കുമല്ലോ. വേ
 ദപുസ്തകഭാഷയിൽ തന്നെ ആയിരിക്കാം നിങ്ങൾ ബോധനം
 നടത്തുന്നത്. കഥ വായിച്ചിട്ടു അതു ക്ലാസ്സിൽ പറയുന്നതി

നായി നിങ്ങൾക്കു കട്ടികളോടു ആവശ്യപ്പെടുന്നു. കട്ടികൾബുദ്ധിപൂർവ്വം വായിക്കുന്നതിലും മനസ്സിലാക്കാത്ത ഭാഗങ്ങൾ ചോദിച്ചു മനസ്സിലാക്കുന്നതിലും നിങ്ങൾ നിഷ്കർഷിക്കേണ്ടതു ആത്യാവശ്യമാണ്. പഴയനിയമത്തിലെ ഗോത്രപിതാക്കന്മാർ, ന്യായാധിപന്മാർ, പ്രവാചകന്മാർ എന്നിവരെപ്പറ്റിയുള്ള വിവരങ്ങളും നിങ്ങൾ ബോധനവിഷയങ്ങളാക്കിയിട്ടുണ്ടായിരിക്കുമല്ലോ. ദൈവം തന്റെ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ജനത്തെ എങ്ങിനെ ക്രമാഗതമായി പഠിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു എന്നും, പഴയനിയമം പുതിയതിന്റെ ഒരു മുഖവുര മാത്രമായിരുന്നു എന്നും സൂചകമായി ദുഷ്കൃതസഹിതം നിങ്ങൾ കട്ടികളെ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

പുതിയനിയമത്തിൽ സ്വാഭാവികമായ തന്മയത്വത്തോടു കൂടി ഏറ്റവും ലളിതഭാഷയിൽ എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന യേശുവിന്റെ ചരിത്രം അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന വി: മക്കോസിന്റെ ലേഖനം കട്ടികളെ പഠിപ്പിച്ചു തുടങ്ങുകയാണ് അഭിലഷണീയമെന്നു എനിക്കു തോന്നുന്നു. വി: മക്കോസ് ആരെന്നും അദ്ദേഹം എങ്ങനെ ലേഖനമെഴുതുകയുണ്ടായി എന്നും ചോദ്യങ്ങൾ വഴിയായും മറ്റും ഒരു മുഖവുരയായി നാം അവരെ മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണ്. അതുപോലെതന്നെ മറ്റു സുവിശേഷകന്മാർ വി: മാതാവ്, യോഹന്നാൻ മാങ്ങാന, മറ്റു പരിശുദ്ധന്മാർ എന്നിവരെക്കുറിച്ചും, സഭ ആഘോഷിക്കുന്ന പെരുന്നാളുകളെപ്പറ്റിയും കട്ടികൾക്കു അതതു പെരുന്നാളുകളിൽ ബോധനം നൽകേണ്ടതു അല്പാപകന്മാരുടെ ധർമ്മമാണ്. നാം തന്നെ പഠിച്ചിട്ടു നല്ലതുപോലെ ഒരുങ്ങിയ ശേഷം മാത്രമേ അതിപാവനവും ചുമതലയേറിയതുമായ അല്പാപകൃത്യത്തിനു പോകുവാൻ പാടുള്ളൂ. ചിത്രങ്ങൾ ഒഴിച്ചു വയ്ക്കുവാൻ പാടില്ലാത്ത ഉപകരണങ്ങളായി നാം സ്വീകരിക്കേണ്ടതാണ്. പെരുന്നാളുകളുടെ മാഹാത്മ്യം, അവയിൽ അന്തർവിച്ചിരിക്കുന്ന സത്യങ്ങൾ എന്നിവ കട്ടികളെ കാര്യമായി മനസ്സിലാക്കിയെങ്കിൽ മാത്രമേ അവരിൽ സ്ഥായിയായ വിശ്വാസം നിലനിൽക്കുന്നതിനു നമുക്കു സാധിക്കുകയുള്ളൂ. വിശ്വാസം എന്നു പറയുന്നതു ജീവിതത്തെ മുഴുവൻ സ്പർശിക്കുന്ന ഒന്നാണ്. ക്രിസ്തീയമതത്തിൽ വിശ്വാസപ്രമാണങ്ങളും സാമ്പാറ്റികതത്വങ്ങളും അവിഭാജ്യമായിരിക്കുന്നു എന്നുള്ള വസ്തുത ഒരിക്കലും വിസ്മരിക്കുവാൻ പാടില്ല.

നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തിൽ അന്തർവിച്ചിരിക്കുന്ന സത്യങ്ങളെപ്പറ്റി ഏറ്റവും ലളിതവും വ്യക്തവുമായ ഭാഷയിൽ നാം ഉപദേശം നൽകേണ്ടതാണ്. നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ തിരുവചനം, കഷ്ടാനഭവം, മരണം, ഉയിർപ്പ്, സ്വർഗ്ഗാരോഹണം, പിതാവിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തിരുന്നുകൊണ്ടുള്ള തന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥത എന്നിവയെപ്പറ്റിയും, വി: ക്രിസ്തു എന്നിവയെക്കുറിച്ചുമുള്ള സഭയുടെ ഉപദേശങ്ങൾ ഏറ്റവും ലളിതമായ രീതിയിൽ സുവ്യക്തവും ആകർഷണീയവുമായ ഭാഷയിൽ കർത്താവു തന്റെ ഉപദേശത്തിനു ഉപമകളെ അവലംബമാക്കിയതുപോലെ കുട്ടികൾക്കുസുപരിചിതങ്ങളായ ഉദാഹരണങ്ങളേക്കൊണ്ട് അല്പാപകന്മാർ ബോധനം നൽകുന്നു എങ്കിൽ അതിൽപരം മഹത്തായ ഒരു കൃത്യം വേറെയില്ലതന്നെ (വി: ത്രിത്വത്തെപ്പറ്റി പഠിപ്പിക്കുന്ന ഒരു അല്പാപകൻ സൂര്യനും അതിന്റെ ചുറ്റും ചെളിച്ചുവും ഉദാഹരണമായി എടുക്കാമായിരിക്കുമല്ലോ)

കുട്ടികൾ വിഷമമേറിയ ചോദ്യങ്ങൾ ചെയ്യുമ്പോൾ നിങ്ങൾ അവരെ നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തരുത്. വളരെ ആലോചിച്ച ശേഷം മാത്രമേ ഉത്തരം നൽകാൻ പാടുള്ളൂ. ചില കുട്ടികൾ അതിഗ്രഹനങ്ങളായ പ്രശ്നങ്ങൾ കൊണ്ടു നിങ്ങളെ നേരിട്ടേക്കാം. അനുഷ്ഠാനം മറുപടി പറയാൻ സാധ്യമല്ലെങ്കിൽ പിന്നീടൊരവസരത്തിൽ പറഞ്ഞുകൊടുക്കാമെന്നുള്ള വാഗ്ദാനത്താൽ അവരെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ്. പാഠവിഷയങ്ങളെപ്പറ്റിയും മതത്തെപ്പറ്റിയും പൊതുവായുള്ള ചോദ്യങ്ങൾ നാം അവരിൽ നിന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ചോദിച്ചില്ലെങ്കിൽ ചോദിക്കുവാനുള്ള കൗതുകം നാം അവരിൽ ജനിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. ചർച്ചിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ നിങ്ങൾക്കു തന്നെ കൗതുകമുണ്ടെങ്കിൽ കുട്ടികളുടെ രസത്തെ ഉദ്ദീപിപ്പിക്കുന്നതിനും നിങ്ങൾക്കു നിഷ്പ്രയാസം സാധിക്കുന്നതാണ്. കാത്രികവും മാനസികവുമായ ആരോഗ്യത്തിൽ ശരിയായി വളർന്നുവരുന്ന ഒരു കുട്ടി ദൈവത്തെപ്പറ്റി അറിയുന്നതിൽ കൗതുകചിത്തനാണെന്നുള്ളതിനു യാതൊരു സന്ദേഹവുമില്ല. അങ്ങിനെയുള്ളവന്റെ അറിവിനായുള്ള അത്യാശയെ അഗണ്യമായ

വർത്തമാനത്താൽ ഒരിക്കലും കെടുത്തുവാൻ പാടുള്ളതല്ല. കുട്ടികളുടെ മനസ്ഥിതിയെ മനസ്സിലാക്കി അനുഭാവത്തോടുകൂടിയ മറ്റു പട്ടികൾ അവരുടെ രസത്തെ ഉജ്ജ്വലിപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയും അറിവിനെ വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നു ഞാൻ നിങ്ങളെ ഉൽബോധിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ക്രിസ്തീയ സഭകളുടെ പുനര്രെക്യം.

(ഉടച്ച)

(ററി. എസ്. അബ്രഹാം കത്തനാർ)

ആംഗ്ലിക്കൻ സഭയ്ക്കു മറ്റു ലോകത്തിലുള്ള യാതൊരു സഭയ്ക്കുമില്ലാത്ത ഒരു പ്രത്യേകത കൂടിയുണ്ട്. എല്ലാ സഭകളുടെയും പ്രധാന തലവന്മാർ അതാതു സഭകളിലെ വൈദിക മേലധ്യക്ഷന്മാരാണ്. എന്നാൽ ഇംഗ്ലീഷ് സഭയുടെ തലവൻ ഇംഗ്ലണ്ടിലെ മഹാരാജാവായാണ്. കാൻറർബറിയിലെ ആച്ച്ബിഷോപ്പിനെയും മറ്റു പ്രധാനപ്പെട്ട ബിഷോപ്പന്മാരെയും ആക്കാനും നീക്കാനുമുള്ള അധികാരം മഹാരാജാവിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആലോചനാസഭയായ പാർലമെൻറിന്റെയും അനുമതി കൂടാതെ സഭയിൽ യാതൊരു വ്യക്താസങ്ങളും വരുത്താൻ നിവർത്തിയില്ല. ഇതു' അടുത്ത കാലത്തു ആംഗ്ലിക്കൻ സഭ പുതുക്കിയതായ പ്രാർത്ഥനാക്രമം സഭയുടെ എല്ലാ കൌൺസിലുകളും കാൻറർബറി ആച്ച്ബിഷോപ്പും അംഗീകരിച്ചെങ്കിലും പാർലമെൻറിന്റെ അനുമതി ലഭിച്ചില്ല എന്നുള്ള കാരണത്താൽ നടപ്പിൽ വരുത്താൻ വളരെപ്രയാസപ്പെടുന്നതായി പലരും കേട്ടിരിക്കുമല്ലോ! പുതിയ പ്രാർത്ഥനാക്രമം എന്നു പറഞ്ഞതു' നവീനമായ ഉപദേശങ്ങൾ ചേർത്തുണ്ടാക്കിയതു' എന്നുള്ള അർത്ഥത്തിലല്ല. പിന്നെയോ മുമ്പു തള്ളിക്കളഞ്ഞ പല പഴയ ഉപദേശങ്ങളും സ്വീകരിച്ച് പുതുക്കിയതു' എന്നുള്ള അർത്ഥത്തിലാകുന്നു. സഭയുടെ ഉപദേശം എന്താണെന്നും പഴയതും പുതിയതും തമ്മിലുള്ള വ്യ

ത്യാസം എന്തെന്നും ഗ്രഹിക്കാൻ കഴിവില്ലാത്ത ഒരു രാഷ്ട്രീയ കൌൺസിലിനു സഭയിൽ അധികാരമുണ്ടായിരിക്കുന്നതു ഒരിക്കലും ആശാസ്യമല്ല. മറ്റു സഭകളും, ആംഗ്ലിക്കാസഭയും തമ്മിൽ ഒരു യോജിപ്പ് ഉണ്ടാകത്തക്ക വല്ല പലതിയും രൂപീകരിച്ചാൽ തന്നെയും അതിനു മഹാരാജാവിന്റെയും പാർലമെൻറിന്റെയും അംഗീകരണം സിദ്ധിക്കുകയെന്നുള്ളതു് എളുപ്പമാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

ഇനിയും മാതോമ്മാ സമുദായവും നാമും തമ്മിൽ ഒരു പുനരുകൂട്ടലുണ്ടാകുന്നതിനുള്ള പ്രയാസവശങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കാം. ഉദ്ദേശം അൻപതു വർഷങ്ങൾക്കു മുൻപു് അന്ത്യോഖ്യ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ഭരണത്തിൽനിന്നും സ്വതന്ത്രരായി തീർന്ന ഒരു വകുപ്പുകാരാണു് മാതോമ്മാക്കാർ. എന്നാൽ സഭ സ്വതന്ത്രമാകുക മാത്രമെ ചെയ്തിരുന്നെങ്കിലും ഇന്നു ഐക്യം സുസാദ്ധ്യമായിരുന്നു. എന്നാൽ മലങ്കര സഭയും മറ്റു ലോകത്തിലുള്ള എല്ലാ കത്തോലിക്കസഭകളും അംഗീകരിക്കുന്ന പല ഉപദേശസത്യങ്ങളെയും പഠിച്ചെറിഞ്ഞു് സഭയെ നവീകരിക്കാനുണ്ടായ ഉദ്യമം ഈ രണ്ടു സഭകളെയും തമ്മിൽ വളരെ അകറ്റിയിട്ടുണ്ടെന്നതു നിസ്തർക്കമാകുന്നു. മലങ്കര സുറിയാനി സഭയിൽ പല പരിഷ്കാരങ്ങളും ഒരു കാലത്തു് ആവശ്യമായിരുന്നു എന്നുള്ളതിൽ പക്ഷാന്തരത്തിനു വകയില്ല. എന്നാൽ ഉപദേശസത്യത്തിലുള്ള നവീകരണമല്ല ആവശ്യമായിരുന്നതു്. സഭയുടെ ഉപദേശങ്ങളെ വേണ്ടവിധത്തിൽ അനുഭവത്തിൽ വരുത്താതെ സഭയെ ദുഷിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന പല ആചാരനടപടികളെയും വ്യത്യാസപ്പെടുത്തേണ്ടിയിരുന്നു. പതിനാറാം നൂറ്റാണ്ടിനു ശേഷം യൂറോപ്പിലുണ്ടായ മതപരിവർത്തനകാലത്തു് സഭയിലെ പല ഉപദേശസത്യങ്ങളെയും വലിച്ചെറിഞ്ഞതുപോലെയുള്ള അനുഭവമാണു് മാതോമ്മാസമുദായത്തിൽ പിരിച്ചിൽ മൂലമുണ്ടായിട്ടുള്ളതു്.

(തുടരും)

* ക്രിസ്തീയ സഭകളുടെ പുനര്രെക്യം.

ഒരു വിമർശനം.

(ററി. എം. ചാക്കോ ടെക്സറായിൽ സൂപ്രണ്ട്)

ക്രിസ്തീയ സഭകളുടെ പുനര്രെക്യം എന്ന തലക്കെട്ടിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട ററി. എസ്സ്. അബ്രഹാം കത്തനാരവർകൾ മീനം, മേടം, ഈ മാസങ്ങളിലെ ൩-ം ൪-ം ലക്കം ബഥനിമാസികയിൽ എഴുതിരുന്ന ലേഖനങ്ങൾ വായിച്ചതിൽ അദ്ദേഹം സഭകൾ തമ്മിൽ യോജിക്കാൻ കഴിയുമെന്നു പറയുന്നതിലും യോജിക്കാതിരിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളെയാണു് ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു തോന്നിപ്പോകുന്നതിൽ തെറ്റുണ്ടെങ്കിൽ അദ്ദേഹം ഭയവായി ക്ഷമിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. അതിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ചില സംഗതികൾ പരമാർത്ഥങ്ങൾ ആണെങ്കിലും അതുകൾ സഭകൾ തമ്മിലുള്ള യോജിപ്പിനു ബാധകങ്ങൾ ആണോ എന്നു സംശയമാണു്.

ഇവിടെ സഭകൾ എന്നും, യോജിപ്പെന്നും മറ്റും പറയുന്നതു മലങ്കരയുള്ള സുറിയാനിക്കാരായ യാക്കോബായക്കാർ, മാത്തോമ്മാക്കാർ, സി. എം. എസ്സ്. കാർ ഇവരെ ഉദ്ദേശിച്ചു മാത്രമാണെന്നുള്ള സംഗതി വിശദപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളട്ടെ. (അതുകൊണ്ടു് മറ്റുള്ളവരെ സഭക്കാരായി ആരും കരുതിട്ടില്ലെന്നു അർത്ഥമാകുന്നു എന്നു വിചാരിക്കുകയും വേണ്ട. തല്ക്കാലം യോജിച്ചു കഴിക്കാൻ വലിയ പ്രയാസമല്ലാത്ത ഇക്കൂട്ടരെ ഒന്നിച്ചുടുത്തു എന്നു മാത്രം കരുതിയാൽ മതി) ഈ മൂന്നു കൂട്ടർ ഒന്നിച്ചു യോജിച്ചു കഴിയാവുന്ന പല വശങ്ങൾ ഉള്ളതുകൊണ്ടും യോജിപ്പിനുള്ള പ്രതിബന്ധങ്ങൾ മറ്റുള്ളതുപോലെ അത്രത്തോളം പ്രയാസമേറിയവയല്ലാത്തതുകൊണ്ടുമാണു് ഇതുകൂടെ യോജിപ്പു് എന്നു തല്ക്കാലം പറയുന്നതു്.

ഈ സഭകൾ തമ്മിലുള്ള യോജിപ്പു്, അല്ലെങ്കിൽ പുനര്രെക്യം എന്നു പറഞ്ഞാൽ ആദ്യത്തെപ്പടി, അതിന്റെ വിശ്വാസത്തിലുള്ള വ്യത്യാസങ്ങളെ പരിപൂർണ്ണമായി പരിഹരിച്ചി

* ലേഖകന്മാരുടെ സ്വന്തം അഭിപ്രായങ്ങൾക്കു ഞങ്ങൾ ഉത്തരവാദികളല്ല (പത്രാധിപർ)

ട്ട ഒരു ഐക്യം ഉണ്ടാക്കുകയാണെന്നു ആരെങ്കിലും വിചാരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതു ബ: അച്ചനവർകൾ പറഞ്ഞതുപോലെ, അത്ര സുസാധ്യമാണെന്നു പറയാൻ എനിക്കും വളരെ വൈമന്യമുണ്ട്. എന്നാൽ ആ അർത്ഥത്തിലല്ല പുനരെകൃതൈക്കറിച്ചു പുനരെകൃ കമ്മറി അംഗങ്ങൾ ഇതേവരെ അവിടവിടെ കൂടിയാലോചിച്ചിട്ടുള്ളതു യോജിപ്പ് അത്യാവശ്യമെന്നും അതിനു ഐക്യരൂപം വരുത്താതെ അതു സാധിക്കാമോ എന്നുമാത്രമാണ് ഇപ്പോഴത്തെ ആലോചന. അങ്ങനെ സാധിക്കാമെന്നു പ്രകൃതിയും അനുഭവവും നമ്മെ മനസ്സിലാക്കുന്നുമുണ്ട്. രണ്ടു മനുഷ്യർ തമ്മിൽ യോജിച്ചു കഴിയുന്നതു അവർ രണ്ടാളും, ഒരേ വീട്ടിൽ താമസിക്കുന്നതുകൊണ്ടോ, ഒന്നിച്ചു ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നതുകൊണ്ടോ, ഒരേ വിശ്വാസവും അഭിപ്രായവും ആയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടോ മാത്രമല്ലല്ലോ? അതുപോലെ ഒരു വൃക്ഷത്തിലെ ഇലകൾ എല്ലാം ഒരു പോലെ ഒരു വൃത്യാസവും കൂടാതെയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടല്ലല്ലോ ആ ഇലകൾ ആ വൃക്ഷത്തിന്നുറതാകുന്നതു്. ഒരു മാവിന്റെ ഇലകളിൽ ചിലതു മറ്റുള്ളതിൽനിന്നും വൃത്യാസപ്പെട്ടു സ്വല്പം കോടിയോ, വളഞ്ഞോ, കീറിയോ ഇരുന്നാലും അതു മാവിലയല്ലെന്നു പറയാൻ ആരും തുനിയുകയില്ലല്ലോ? അതുപോലെ ഒരു വൃക്ഷത്തിന്റെ കൊമ്പുകളോ ഇലകളോ ആകുന്ന ഈ സഭകൾക്കു പരസ്പരം യോജിക്കാത്ത ചില വൃത്യാസങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നാലും അതുകൾ ആ വൃക്ഷത്തിന്റെ കൊമ്പുകൾ അല്ലെന്നു വരുന്നതല്ലല്ലോ എന്നാണ് വിചാരിക്കേണ്ടതു്. എന്നാൽ കോടാത്ത ഇലകളെ മാത്രമെ വകവയ്ക്കുകയുള്ള എന്നു പറയുവാൻ വിചാരിക്കുന്നു എങ്കിൽ യാതൊരു വൃത്യാസവും കൂടാതെ രണ്ടിലകൾ ഒരു വൃക്ഷത്തിൽ കാണുമോ എന്നും സംശയമാണ്. Unity diversity ആണല്ലോ പ്രകൃതിയുടെ പ്രമാണം തന്നെ. ആ സ്ഥിതിക്കു ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ പൊട്ടക്കണ്ണന്മാർ ആനയെ കണ്ട മട്ടാണ് ഓരോരുത്തരുടെയും അനുഭവം.

അതുകൊണ്ടു് ഐക്യരൂപം വരുത്താവുന്ന സ്ഥാനങ്ങളിൽ വരുത്തേണ്ട എന്നു ഞാൻ പറയുന്നില്ല, എന്നാലോ യോജിപ്പി

ന ഐക്യരൂപംവന്നേമതിയാവുന്നശരിച്ച യോജിപ്പില്ലാതാകുന്നതുബുദ്ധിയല്ലെന്നുമാത്രമാണ് എൻ്റെവിനീതാഭിപ്രായം.

ഇനിയും യോജിപ്പിനു ബാധകമായി ബ: അച്ചനവർകളുടെ പ്രധാന വിഷയങ്ങൾ എവിടെയാണെന്നു ചിന്തിക്കാം. “പരിശുദ്ധാത്മാവിൻ്റെ പുറപ്പാട്”, നമ്മുടെ കർത്താവിൻ്റെ ദൈവത്വവും മനുഷ്യത്വവും തമ്മിലുള്ള യോജിപ്പ് ഇതുകളേപ്പറ്റിയെല്ലാം റോമ്മാസഭയുടെ ഉപദേശംതന്നെയാണു് ആംഗ്ലിക്കാസഭ പഠിപ്പിക്കുന്നതെന്നു് ബ: അച്ചൻ അവർകൾ പറയുന്നു. ഇതുകളെ കൂടാതെ വേറെയും ചിലതുജ്ജ്ഞിനു ഇത്രത്തോളം പ്രാധാന്യമുള്ളതായി അച്ചനവർകൾ കരുതിട്ടില്ലെന്നു എനിക്കുതോന്നിയതുകൊണ്ടു് അതുകളെ ഞാൻ ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നില്ല.

പരിശുദ്ധാത്മാവിൻ്റെ പുറപ്പാടിനേക്കുറിച്ചു നോക്കാം. ഇതിൽ നമ്മുടെ അതായതു യാക്കോബായ സഭയുടെ വിശ്വാസം ഏതാണു്? റോമ്മാസഭയോ അഥവാ പാശ്ചാത്യസഭകളോ പഠിപ്പിക്കുന്നതു് പിതാവിൽനിന്നും പുത്രനിൽനിന്നും പുറപ്പെട്ടുനും പരിശുദ്ധാത്മാവു് എന്നാണു്. എന്നാൽ നമ്മുടെ വിശ്വാസപ്രമാണത്തിൽ പിതാവിൽനിന്നു് പുറപ്പെട്ടു പിതാവിനോടും പുത്രനോടുകൂടി വന്ദിക്കപ്പെട്ടു് സ്തുതക്കപ്പെടുന്നവൻ എന്നു ചൊല്ലുന്നു. ഇനിയും യാക്കോബായസഭ അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ള രഹസ്യപ്രാർത്ഥനാപുസ്തകത്തിൽ ബുധനാഴ്ചത്തെ ക്രമങ്ങളിൽ ഒരു ഭാഗത്തു പിതാവിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു പുത്രനിൽനിന്നും എടുക്കപ്പെട്ടു് എന്നു കാണുന്നു ഇതിൽ ഏതാണു് ശരി എന്നു ബ: അച്ചനവർകൾ തെളിയിച്ചു തന്നാൽ കൊള്ളാം. (തുടരും)

വാർത്തകളും കുറിപ്പുകളും.

കാതോലിക്കാബാവാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് കണ്ടു സിമ്മനാരിയിൽ എഴുന്നള്ളി തിരുമനസ്സിലെ വാതരോഗശമനാർത്ഥം ചികിത്സകൾ നടത്തിവരുന്നു.

ബഥന്യാശ്രമത്തിലെ വാർഷികഭജനത്തിൽ സംബന്ധിപ്പാനായി മാക്കാങ്കുന്നിൽ നിന്നു പെരുന്നാട്ടിലേക്കു എഴുന്നള്ളിയെന്നു തുമ്പമൺ ഭദ്രാസന ഇടവകയുടെ മാർ പീലക്സിനോസു് എപ്പിസ്കോപ്പാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് തിരിച്ചെഴുന്നള്ളി പുത്തൻകാവിനു പോയിരിക്കുന്നു.

കോയമ്പത്തൂരിൽപണിതു വരുന്ന സുറിയാനിപ്പള്ളി മലങ്കര സുറിയാനി സഭക്കാരുടെ കേരളത്തിനു വെളിയിലുള്ള ഏകപള്ളിയാണ്. വെള്ള തേപ്പ് മുതലായ പണികൾക്കായി ഏകദേശം മൂന്നു രൂപാകൂടെ ലഭിക്കുന്നപക്ഷം ഇതിന്റെ പണിക്കരവു തീർത്തു നവപൂജ അർപ്പിക്കാവുന്നതാണ്. ഔദാര്യബുദ്ധിയുള്ള മഹതീമഹാനാരുടെ ശ്രദ്ധ ഈ കായ്ത്തിൽ പതിഞ്ഞു കാണുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഇതിലേക്കുള്ള സംഭാവനകൾ താഴെക്കാണുന്ന മേൽവിലാസത്തിൽ അയച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതാണ്.

K Eappen Esq; B. A. & B. L.

Advocate, District Court Coimbatore

ബഥന്യാശ്രമത്തിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ ഓമല്ലൂരിനടുക്കൽ കിഴക്കൻകോട്ടയം എന്ന സ്ഥലത്തു് അധഃകൃതരുടെ ഇടയിൽ സുവിശേഷവേല ആരംഭിച്ചിരിക്കുന്നു. അവിടുത്തെ വേല നടത്തിക്കൊണ്ടു പോകുന്നതിനു പ്രതിമാസം മൂന്നു രൂപാ കിട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നാൽ വളരെ സഹായമായിരിക്കും മാനുസ്യഹൃത്തുക്കളുടെ സഹായസഹകരണങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

അമ്മനായക്കാരുടെ യേശുശലേമിലെ പാത്രിയക്കീസായി തോർഗംകുഷാഗിയാൻ എന്ന മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇദ്ദേഹം ഒരു വൈദ്യശാസ്ത്ര പട്ടവും, അമ്മനായഭാഷാപണ്ഡിതനും, പല പുസ്തകങ്ങളുടെ ഗ്രന്ഥകർത്താവും യൂറോപ്പ് മുഴുവൻ സഞ്ചരിച്ചു് അവിടെയുള്ള അമ്മനായ സഭകളുടെ ഭരണം സംബന്ധിച്ചും മറ്റും അമ്മിനിയൻ കത്തോലിക്കായിക്കു് സാരമായ പല ഉപദേശങ്ങൾ നൽകിയ ആളും ആകുന്നു. ഇപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനു അൻപത്തി എട്ടു വയസ്സു മാത്രമെ പ്രായമുള്ളു.

ബോൾഷെവികുകാരുടെ മതഃപീഡനിമിത്തവും മറ്റും വന്നുവരുന്ന സഭയിലുൾപ്പെട്ട ഒട്ടുവളരെ ആളുകൾ സ്വരാജ്യമായ റഷ്യയിൽനിന്നോടി ഫ്രാൻസ്, ഇംഗ്ലീഷ്, ആഫ്രിക്ക, മോറോക്കോ, നൊവ് മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ അഭയം പ്രാപിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഇവരുടെ ആത്മകായ്ക്കൾ അന്വേഷിക്കുന്നതിനും മറ്റും പട്ടക്കാർ വളരെ വളരെ കുറവാണ്. ഇതിന്റെ പരിഹാരാർത്ഥം പട്ടക്കാരെ പരിശീലിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു വൈദികകോളജ് പാരിസിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. യൂറോപ്പിലും അമ്മേ